

Писмо медијима поводом писања „Блица”

(Блиц, 11.08.2009)

У гомили лажи објављених о мени у последњих двадесетак дана у „Блицу”, нешто је ипак добро. То што су коначно пале маске и сада можемо слободно да говоримо о томе ко и зашто све то ради, наводи се у писму које је адвокатски тим Станка Суботића проследио медијима. „Блиц” у целости преноси то писмо.

Суботић пише: Пре тога би можда требало, реда ради, да демантујем, али буквално све, што је „Блиц” објавио, али нећу то да радим.

Уосталом, како да се демантују глупости? Шта човек да каже када у наслову прочита да се виђао са Јоцом Амстердамом, а онда, у тексту, да се није са њим виђао?!

Или шта да каже када прочита да је повезан са убиствима силних људи међу којима су и неки од његових најбољих пријатеља, од којих су неки требали да сведоче у његову корист?!

Шта да каже када неко објави да је против њега, у држави у којој живи подигнута оптужница, а да при том он никада на суду у тој, својој држави није био; или када неко објави да је у Италији против њега подигнута оптужница, а није, нити ће бити; шта да одговори када је главни „сведок” против њега у „Блицу” човек против којег је расписивана потерница и покренут поступак због уцене?!

Шта, на крају крајева, да кажем када ништа, апсолутно ништа од онога што је објављено

у „Блицу” није тачно?!

Немам деманти

Ништа. Немам деманти. Имам нешто друго. Захтев држави да одмах отвори истрагу поводом написа у „Блицу” и да се једном за свагда утврди да ли сам урадио ишта од свега што је наведено.

Па ако јесам, бићу коначно правоснажно крив и моћи ће да ми буде одузета сва имовина, што налогодавци ових текстова одавно и прижељкују.

А ако нисам, онда се надам да ће, ако је Србија демократска и правна држава, такође коначно одговорати они који су целу хајку започели и дан-данас је спроводе. Нека онда они иду у затвор и нека се из њихове имовине наплати штета коју су нанели.

А зна се и ко су ти и овим путем државне органе обаве-штавам о њиховим именима.

Нека крене од оних мање важних, пуких извршилаца, попут главног уредника „Блица” Веселина Симоновића, који је на истој функцији био и 2001. године када је цела хајка започета, а „Блиц њуз”, лист из његове куће, био један од предводника исте, пратећи и додајући ономе што су за загребачки „Национал” смишљали прави покретачи афере.

Нека га питају и о том и овом периоду, о томе ко му је наручивао текстове, ко му је давао саговорнике и „материјал”, кога је извештавао о свему што ради.

Лично, ја бих га питао како се осећа када, уз помоћ нових Градиша Катића (био новинар у „Блиц њузу” пре него што је прешао у „Идентитет”), ради исто оно што је после прве рунде (2001. година) резултирало смрћу Зорана Ћинђића, који је тада са мном и Милом Ђукановићем био мета тих натписа.

И како се осећа када зна да је и тада, као и данас, мирно објављивао глупости о кобајаги угрожености разних Кнежевића и Тијанића којима, наравно, за разлику од Ћинђића, ништа није било, а онолико су закукавали.

И шта мисли, после оваквих кампања, ко обично страда - они које прогласиш „убицама и криминалцима”, или они које тетошеш као тобоже „жртве”.

Али, нећу више о њему, небитан је.

Наручиоци из кабинета Коштунице

Битни су прави наручиоци.

Кабинет бившег председника СРЈ Војислава Коштунице, у саставу Александар Никитовић, Александар Тијанић, Раде Булатовић и Драган Јочић.

Они су започели и они и дан-данас настављају, на моје чуђење уз прећутно одобравање данашњих власти, ваљда због веза које Тијанић као директор јавног сервиса (каква награда за учешће у медијском линчу Зорана Ћинђића после којег је и убијен) има са блиским председниковим сарадником Срђаном Шапером.

Нека њих, пре свега, испита државни тужилац. Они су, и те материјале сам већ показивао српској јавности, из кабинета председника слали у Бари тобожње „доказе” о мојој умешаности у шверц цигарета.

Постоје папири, постоје на њима јасно видљиви бројеви телефона са којег су слати, као и бројеви телефона на које су слати, постоји јасан траг о томе како су ти „папири” ишли и у Бари и у „Национал”.

Нека их испитају зашто су то радили онда и зашто раде данас. Нека их питају и зашто је скоро годину дана вођена истрага пред специјалним судом о неком Н.Н. извршиоцу и организатору шверца цигара; зашто су за то време сви сведоци и саслушавана лица били испитивани не о неком Н.Н., него о мени; зашто никада нисам позван да дам било какав исказ; зашто су текстови из „Национала“, НИН-а, „Блиц њуза“... били писани истим речником, уз коришћење истих фразеа, као каснија оптужница, не против Н.Н. него против мене, у Специјалном суду у Београду.

Њих да питају, зато што су били на месту министра полиције, директора Безбедносно-информативне агенције, шефа кабинета председника Владе и директора (вечног) јавног сервиса РТС.

За њих, и са њима, радио је и Ратко Кнежевић, којег би такође требало испитати, али не као прошли пут, када је против њега покренут поступак и расписана потерница због кривичног дела уцене. Тада је иста екипа испословала да Кнежевић, противно свим законима, буде замолним путем о овом кривичном делу испитан у Загребу, без присуства српских тужилаца, и да одмах затим и потерница за њим буде експресно укинута.

Нека дође овај пут у Београд, па нек пред тужиоцем каже како се то десило да Благота Секулић (којег „Блиц“ и он стављају Милу Ђукановићу и мени на душу), само пар дана пошто је дао исказ у којем је Кнежевића означио као уцењивача који је тражио да му платим 1.600.000 марака иначе ће да објављује неистине о мени, како се дакле десило да само пар дана касније Секулић буде убијен?

Нека каже о својим везама са Тијанићем, чијим је речником накљукан, и о начину на који су заједнички смишљали акцију против Ђинђића, Ђукановића и мене.

То су прави криминалци и то је прави криминал.

И једино ме чуди зашто једна правна држава, са демократском влашћу, каква би бар требало да буде Србија, толерише тај криминал.

И мислим да је немогуће да власт у Београду не зна да нема никакве оптужнице у Барију, него да се води истрага, покренута после дописа које је ова четворочлана банда слала из Коштуничиног кабинета.

Намештени докази

И немогуће је да је властима у Београду непознато да је због истих тих намештених „доказа” вођена истрага у Француској, Швајцарској и Лихтенштајну и да су ме све ове озбиљне, демократске и правне државе ослободиле сваке сумње у умешаност у шверц цигарета и прање новца и да су то урадиле на основу стварних ДОКАЗА које сам у тим истрагама подносио и који су предати и тужилаштву у Барију које тек о њима треба да одлучи.

И немогуће је да није упозната са фактом да ме је и Русија ослободила јер докази које је тадашња власт (читај: Никитовић, Булатовић, Јочић, Тијанић) слала у Москву, једноставно нису били докази него гомила глупости и лажи.

Не верујем ни у то да садашње вође Србије не знају да сам, по директном налогу ове четворице, а у недостатку било каквих доказа, пред Специјалним судом у Београду оптужен да сам „злоупотребио службени положај” - ја који никада ни на каквом положају нисам био, већ сам власник приватне фирме - и да сам организовао криминалну групу у којој су ми подређени били директор царине, шеф Јавне безбедности МУП Србије и начелници Државне безбедности.

Иако то звучи нетачно и глупо и када се изговори, званични Београд допушта да се читава лакрдија настави. И без обзира на чињеницу да сам пред заиста уређеним правосудним органима великих европских држава, а све на основу доказа, ослобођен, не кривице него сваке сумње да сам се бавио тиме за шта ме је теретила Коштуничина четворка, данашње власти у Београду ми не допуштају ни да се браним са слободе.

И да све буде још горе, када, само у циљу сопствене одбране, на коју, надам се, и у Србији имам права, најавим да ћу суду дати изјаву којом ћу објаснити све што се

Држава да испита оптужбе Ратка Кнежевића

Пише: Станко Суботић
среда, 12 август 2009 12:13

деведесетих, када је реч о шверцу, дешавало у Србији, и моју улогу у томе, онда Тијанић, Никитовић, Булатовић, Јочић, Шапер... започну нову кампању која има за циљ да докаже да сам криминалац и убица, па ће ваљда све што имам да кажем звучати мање истинито. А да све још и појачају, измисле како сам претио председнику Србије Борису Тадићу!

Зашто бих му претио, за ове манипулаторе уопште није важно. Мени јесте, па захтевам да правосудни органи испитају и те тврдње. Поготову те тврдње! Када, како, преко кога, на који начин.

Због чега?! Ја се борим да докажем, у Србији, да сам невин. Истовремено, живим у Швајцарској, уживам све привилегије грађанина који нема никаквих проблема са законом, бавим се својим пословима... и зар бих све то угрозио тако што бих се усудио да претим председнику једне суверене, демократске државе?

Па то је тероризам! И за тероризам бих био истог тренутка ухапшен и у Швајцарској и било где другде!

И зато држава треба да реагује. А да јој помогнем тврдим да се тероризмом баве управо они који мене за нешто слично оптужују. Зато што су они - Никитовић, Булатовић, Јочић, Тијанић... учествовали у припремању једног терористичког чина, убиства премијера Зорана Ћинђића.

И зато не заслужују да их људи који су и тада, заједно са Ћинђићем, били мета терора, данас штите.

Наручена кампања и против Ћинђића

Да ли је потребно да подсећам, било кога, да је мета ових бандита у то време била цела Демократска странка, сваки од њених функционера, и то само зато што су започели да спроводе политику која је требало да Србију очисти од ратних злочинаца и одведе у Европу.

Сметало им је то тада, и убеђен сам, смета им и дан-данас. И зато је боље да се председник Србије, којем су Европа и ослобађање од злочиначког наслеђа такође циљ, припази од ових зликоваца него од мене, који сам и Ћинђића подржавао пре свега због његових циљева.

И нека правосуђе провери ово што говорим.

Уосталом, моји адвокати су против наручилаца кампање која је на крају убила Ћинђића већ поднели кривичну пријаву.

Зашто тужилац никада није по њој поступио? Та пријава је при том заснована на документима, а не на сведочењу неког шверцера оружја.

Зашто државни тужилац, некадашњи тужилац Специјалног суда, не објасни како је могуће да је за све што је било деведесетих у Србији, данас оптужен само ја и то за евентуално дело из 1996. године?

Све остало у Србији је ваљда било беспрекорно, по закону, а само сам ја злоупотребљавао положај, руководио службама полиције, царине и државне безбедности и уз то и шверцовао.

И када, и ако то успе да објасни, остаће му једно много важније питање: зашто се никада, а поготову зашто се од тренутка када је Тадићева ДС преузела власт у Србији, није бавио оним што је обећао и што му је била дужност - истраживањем позадине Ћинђићевог убиства, текстовима који су покојног премијера припремали за одстрел (има их доста и из „Блица”, на пример они који су тврдили, у наслову, да је покојни Гавриловић дао доказе против Ћинђића и његових криминалних радњи), хајком која је имала за циљ да га представи као криминалца, кабинетом и његовим члановима који су дириговали целом том акцијом, везама људи из кабинета са разним безбедносно-криминалним круговима...

Држава да испита оптужбе Ратка Кнежевића

Пише: Станко Суботић
среда, 12 август 2009 12:13

Зашто? И зар је за данашњу власт Демократске странке заиста важније ко је кобајаги шверцовао цигарете 1996. године, од тога ко је учествовао у припреми терена за убиство њеног председника?

Ја и даље верујем да није. И убеђен сам да ће убрзо у Србији да почне процес правим терористима, учесницима у убиству Зорана Ћинђића. Понављам, то су Александар Никитовић, Раде Булатовић, Драган Јочић и Александар Тијанић.

Све доказе за ову тврдњу спреман сам да доставим надлежним органима.

Женева, 10. август 2009.

Станко Суботић